

[Hans Thyge Jacobsen.]

Landets Skatteydere med, og saa henviste det ærede Medlem til, hvad han havde sagt under første Behandling, og det har jeg nok mærket mig og har det ogsaa hos mig her. Men jeg maa sige, at det ærede Medlem er en Røst fra Fortidens Nat.

At henvise til Militærudgifterne, som om en Nedsækning af dem skulde kunne bære Alverdens sociale Udgifter her i Landet, ja, det ærede Medlem maa undskylde mig, det tror jeg ikke vinder det høje Tings Øre. Jeg ønsker ikke højere Militærudgifter end nødvendigt, men hvad der her er nødvendigt, tilkommer det nu den høje Regering at udrede og at stille Forslag om til sin Tid. Men det ærede Medlem maa ikke vende sig mod mig, som ikke er med i Flertallet, med Bebrejdelser og Krav om at skaffe Dækning. Det er det ærede Medlem, det paahviler at skaffe Dækning. Altsaa, hvis det ærede Medlem virkelig føler Ansvarets Forpligtelse over sig og vil følge de Udsagn, han fremsatte, skal han melde sig ikke til mig, men til den høje Regering om at kalde Brigaden hjem og at nedsætte Militærudgifterne. Det er der Adressen er, og ikke hos mig, for jeg har ikke bundet mig til noget.

Ja, hvad Henvisningen til Monopoler angaar, saa er jeg tilbøjelig til at tro, at jeg vil blive Tilhænger af yderligere Undersøgelse af Monopolbeskatning, efterhaanden som Retsstatspartiet tiltager sig et ganske bestemt Monopol, nemlig Vrvølets Monopol.

Til Slut vil jeg henvise til min Redegørelse for Afstemningen og gentage mit Ønske om, at dette maa blive optaget i bedste Mening af den højtærede Socialminister.

Svend Jørgensen: Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen talte paa ny om Det radikale Venstre og mente stadig væk, at det var mere villigt end trofast, men det ærede Medlem føjede dog til denne Gang, at i 1945 og i 1946 havde der ikke været noget at beklage sig over. Ja, det ærede Medlem havde vist i sin Ministertid ikke noget at beklage sig over med Hensyn til Samarbejdet mellem hans Parti og Det radikale Venstre. Men det ærede Medlem vil formentlig ikke benægte, at Baggrunden for dette Samarbejde senere hen, efter at han var traadt ud af Regeringen, blev en ganske anden, og det var ikke Det radikale Venstre, det beder jeg det ærede Medlem bemærke, der løb fra de trufne Aftaler og dermed afbrød et Samarbejde, som sikkert kunde have været fortsat.

Saa har jeg blot en ganske enkelt Be-

mærkning til det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, som gerne vilde vide, hvad jeg mente med Udtrykket om, at Tidspunktet til at tale om Folkeforsikring eller prøve paa at gennemføre et Forslag om Folkeforsikring ikke var inde i Øjeblikket. I Øjeblikket er Situationen for Land og Folk saadan, at det, det først og fremmest drejer sig om, er at komme ud af de økonomiske Vanskeligheder, vi for Tiden befinder os i; derfor maa vi ikke lukke Øjnene for de Vanskeligheder, enkelte af Samfundets Medlemmer er i, i dette Tilfælde de gamle og Invaliderne. Derfor har vi fundet det rigtigt nu at gaa med til denne Ordning. Vi finder, at en virkelig Drøftelse af hele det store Problem, som Folkeforsikringen er, vil tage overmaade megen Tid, og jeg erindrer det ærede Medlem om det gamle Ord: Mens Græsset gror, dør Horsemor, og det kunde man ikke hjælpe de gamle og Invaliderne med.

Ragnhild Andersen: Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen udtalte, at man ikke behøvede at jage dette Lovforslag igennem. Nej, jeg maa indrømme, at det ikke gik slet saa stærkt med Behandlingen af Lovforslagene i Venstres Regeringstid, i hvert Fald ikke med dem alle sammen. Da vi gennemførte Folkeforsikringsloven i Sommeren 1946, maatte vi skynde os, og der blev fra alle Sider gjort Vanskeligheder, men da der i Efteraaret 1946 blev stillet Forslag om Eengangshjælp og Rabatkort, tog det en Maaned overhovedet at faa Udvalget indkaldt. Derefter stillede det ærede Medlems Parti en Række forskrækkelige Spørgsmaal til Kommunerne, som det tog maanedsvis at faa svaret, og derefter var det komplet umuligt at faa indkaldt Udvalget til Afslutning af Arbejdet. Alt det Arbejde, Embedsmændene havde gjort, ikke blot i Ministerierne, men Landet over, var med andre Ord uden Værdi for Rigsdagens Medlemmer, fordi Arbejdet i Udvalget aldrig blev gjort færdigt. Derfor hilser jeg med Glæde, at man i Stedet for disse usandsynligt lange Udvalgsforhandlinger har faaet Fart over Feltet, hvor det er nødvendigt, og det har det været i dette Tilfælde.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen siger, at vort Parti byder over uden Hensyn til Tal og Motiver, og at vi først og fremmest maa hæfte os ved Talmaterialet. Vist skal vi se paa Talmaterialet, men mon man skal nøjes med at stirre sig blind paa disse Tal? Mon man skal nøjes med at hæfte sig ved Talmaterialet i Stedet for at se en lille Smule paa, hvordan det former sig ude i det levende